

Consultatie werkkostenregeling (WKR)

Inleiding

1 januari 2011 is de werkkostenregeling (WKR) in het wetssysteem opgenomen in de loonsfeer. Na veel reacties en veel tumult heb ik als student van de master Fiscaal Recht aan de Universiteit Maastricht besloten deze regeling eens nader te bekijken en dieper te onderzoeken. Tot op heden is de regeling nog geen verplichting voor ondernemers, maar dit zal het wel worden vanaf 1 januari 2015. Dit met vergaande gevolgen voor vele ondernemers. Het is dan ook niet vreemd dat er veel ophef bestaat omtrent de WKR en er al de nodige problemen zijn gesignaleerd.

Parkeervoorzieningen

Een meteen opvallend punt binnen de WKR is de regeling omtrent parkeren voor werknemers. Onder de oude regelgeving is gegeven dat een parkeergelegenheid bij de plaats van werkzaamheden onbelast aan de werknemer beschikbaar kan worden gesteld. Onder de WKR is een nieuw fiscaal begrip geïntroduceerd: "*werkplek*". Alle voorzieningen op de werkplek mogen op nihil worden gewaardeerd. Criterium voor een werkplek is dat de werknemers van de werkgever er werken en dat de werkgever verantwoordelijkheid heeft voor die plek. Uit een toelichting van de Belastingdienst wordt expliciet genoemd de parkeergarage op het bedrijfsterrein van de werkgever. Dat is een fiscale werkplek. Bijzonder is de toelichting:

"Bedoeld is dat de parkeergelegenheid zelf ook deel uit moet maken van deze werkplek. Een parkeergarage of parkeerplaats op uw bedrijfsterrein mag u dus onbelast ter beschikking stellen, maar een parkeerplaats bij de werkplek van een klant of in een willekeurige parkeergarage niet."

De fiscale werkplek is enger geformuleerd op dit punt dan de oude "plaats van werkzaamheden". In mijn ogen heeft dit grote gevolgen voor verschillende partijen. Veel medewerkers moeten veel en lang reizen om hun werkplek te bereiken. Gebruik van het openbaar-vervoer voor het woon-werkverkeer is zoals bekend niet altijd efficiënt. Vandaar dat werknemers veel gebruik moeten maken van hun eigen auto en niet van het vaak omslachtige openbaar vervoer. Deze zullen dan ook parkeergelegenheid tot hun beschikking moeten hebben. Feit is dat veel werkgevers geen eigen parkeergelegenheid tot hun beschikking hebben, waardoor men genoodzaakt is een parkeergelegenheid aan te bieden naast of rondom de werkplek.

Parkeervoorzieningen onder nieuwe WKR regime

In mijn ogen is de nieuwe fiscale behandeling van parkeervoorzieningen onder de nieuwe WKR onrechtvaardig en niet redelijk. De werkgever mag namelijk alleen nog parkeervoorzieningen op nihil waarden die op de werkplek gelegen zijn. Hierbij komt ook

nog eens het knelpunt dat de werkgever voor deze werkplek de Arbo-verantwoordelijkheid moet dragen. Dit houdt in dat men alleen parkeervoorzieningen op nihil mag waarderen die in eigendom zijn van de werkgever en gelegen op het terrein van de werkgever. Zoals al eerder aangehaald hebben vele ondernemingen geen eigen parkeergelegenheid en indien wel is vaak de capaciteit van de parkeergelegenheid beperkt. Dit met het logische gevolg dat men genoodzaakt is in de buurt van de werkplek een parkeergelegenheid te huren van derden. Voor deze parkeergelegenheden heeft de werkgever geen Arbo-verantwoordelijkheid. Dit met de consequentie dat de kosten van deze externe parkeerplaatsen belastbaar loon zijn onder de WKR.

Onredelijk

Het feit dat het nieuwe regime veel nadeel zal opleveren voor werkgevers, zal men het aanbieden van parkeergelegenheid waarschijnlijk afschaffen of de kosten bij de medewerkers zelf gaan belasten. Het is vaak geen eigen beslissing om bij de werkplek te parkeren in plaats van op de werkplek. Het zijn noodzakelijke zakelijke kosten. Indien de werkgever het parkeerbeleid onder de oude regeling wil voortzetten met betrekking tot externe parkeervoorzieningen slaat dit een fors gat in de vrije ruimte in de zin van het 1,5% budget. Het oude regime van vrije vergoedingen en verstrekkingen kende wel een expliciete vrijstelling voor verstrekte parkeervoorzieningen bij de werkplek: zie artikel 17a, lid 1, onderdeel b, van de Wet op de loonbelasting 1964:

“Tot de vrije verstrekkingen behoren verstrekkingen, in redelijkheid, ter zake van:

- a. (.....);
- b. parkeergelegenheid bij de plaats van werkzaamheden (.....);
- c. (.....).

Het is dan ook zeer onredelijk en onrechtvaardig in mijn visie om parkeren op de werkplek vrij te stellen en parkeren bij de werkplek aan de overkant van de straat wel te belasten onder de WKR. Het heeft dus forse gevolgen voor de werkgever en of de werknemer.

Voorstel

Ik pleit dan ook voor een herintroductie van een vrijstelling voor parkeervoorzieningen bij de werkplek. Dit past in het noodzakelijkheids criterium dat naar alle waarschijnlijkheid in WKR wordt ingevoerd, inhoudende dat voor de uitoefening van de dienstbetrekking noodzakelijke vergoedingen en verstrekkingen, buiten het fiscale loonbegrip vallen. Omdat aanpassingen binnen de werkkostenregeling budgettair neutraal moeten zijn, neem ik aan dat dan het percentage van de vrije werkkostenruimte naar beneden zal moeten worden bijgesteld. Omdat naar mijn inschatting veel werkgevers tegen de werkkostenproblematiek van parkeervoorzieningen aanlopen ben ik van mening een generieke verlaging van het

percentage van 1,5 rechtvaardiger dan het als werkkost belasten van de noodzakelijke parkeervoorzieningen.

Conclusie

Zoals eerder aangegeven zal de WKR vervelende gevolgen hebben voor verschillende partijen. Denk aan ziekenhuizen, bedrijven, zorginstellingen, etc. die hun personeel geen onbelaste parkeergelegenheid meer kunnen aanbieden door de WKR. Het begrip "*werkplek*" zal tot onaangename problemen leiden, niet alleen voor parkeervoorzieningen maar denk ook aan de werkplek van thuiswerkers en ambulante werknemers. Zij hebben onder de WKR immers geen werkplek meer? Het begrip zal hoe dan ook een verandering moeten ondergaan. Ik ben dan nog niet eens ingegaan op andere knelpunten van de WKR en de bijkomende administratieve lasten die de WKR oplegt

Maastricht, 16 mei 2013

Jens Reichelt